

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудни.
Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Линдога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Із-за куліс.

В передовій статі з 2. червня під заголовком «Три побіди» показали ми вже на дійсні змагання лівіці, що кульмінували вже тоді в бажаню єї: взяти керму управи в свої руки. У вчерашній статі навели ми докази на те, що лівіця, поваливши три кабінети, зневоливши правительство до відкликання язикових розпоряджень і розбитя правиці, заходить ся тепер вже над поваленєм теперішнього кабінету. Громадні успіхи лівіці в посліднім році мусіли єї загірті до такої акції після правила, що апетит росте за обідом.

Нині доповнимо наш погляд на ту роботу лівіці новими даними. І так:

Вже в часі сегорічної делегаційної сесії в Пешті можна було з уст політичних менерів лівіці почути такий суд про д-ра Кербера: «Er ist zwar ein ausgezeichnete Beamte, aber ihm fehlt es an entsprechender Thatkraft», хоч др. Кербер в часі своєї управи посредством мирових конференцій зблизив дуже значно Чехів до Німців і на оборот, отжеж був «thatkräftig» в добрім значіню сего слова.

В Пешті змушено проте д-ра Кербера до розвиненя енергії («der Thatkraft»), а енергія ся обявила ся відтак розбитєм правиці, що була соленою в оці жадних власти Німчиків. Др. Кербер мусів помагати лівіці до сеї «енергічної» акції. Так і сталося. Посли Яворский і Катрайн відрізали чим-скорше поли від правиці і будьто з огляду на економічні чи інвестиційні потреби Австрії забрали ся до зліплення т. зв. «Tagesordnungsmajorität».

Ся нова більшість не мала однакож на цілі позитивної праці парламенту. Інвестиції лежали і лежать ще в дуже дале-

кім поли. Нова більшість мала на цілі лише з'ізольованє Чехів, провокацію обструкції, скомпромітованє Чехів в очех корони, викликанє нових скандалів, а за тим всім і — компромітацію самого д-ра Кербера. Лівіця намірила перевести доказ, що мирова акція д-ра Кербера не здалась на ніщо, що Чехи непримиримі і що настав вже час: віддати керму внутрішньої управи в енергічніші руки.

З сеї хитро заставленої матні з'умів однакож др. Кербер щасливо вимотати ся, а то тим, що за порадою своїх товаришів, а іменно д-ра Резека, він проти волі лівіці вже в перших годинах чеської механічної обструкції нагло закрив парламентарну сесию і увільнив ся з ційких рук лівіці.

Мабуть читателі наші пригануть собі докладно ту бучу, яку звели німецькі дневники проти д-ра Кербера за сеї «Strich durch die Rechnung» зараз по закритю парламенту. Лівіця закипіла з лютої і плела перед свѣтом, що якби не др. Кербер, то в трех днях був би парламент став вже активним і — лівіця була би прийшла до власти.

По закритю сесії заняла ся лівіця будьто складанєм нової тривкої парламентарної більшої. Лівіця мала становити ядро сеї більшої, а на услугах єї мали стати всі сторонництва і клуби з виімкою тих, що по розбитю правиці сполучили ся в «нову правицю», с. є.: Молодочехів, чеської шляхти, центра і «Славянського Союзу». Тилькож зеленосвѣтною програмою не могли одушевити ся ні кат. людовці, звітривши поза нею лібералізм, ні Поляки, що з автономістів мали відразу перемінитись в централістів.

Але лівіці не вільно було компромітувати ся. Лучше, най скомпромітує ся др. Кербер. І ддятого від 8. червня по нині читали ми в дневниках лівіці лише

нові наріканя на д-ра Кербера за єго нові переговори з Чехами і за намір: предложити парламентарови новий проєкт язикового закону. А коли сей проєкт др. Кербер хотів на днях предложити короні і зажадати повномочія до дальшої миротворної акції, сталося те, про що вже згадали ми вчєра, іменно, що лівіця рішила дати д-рови Керберови «eine gebundene Marschroute» до Ішлю, сказавши: або вертай з новою парламентарною більшістю без Чехів та Словінців, або — подавай ся до димісії, бо ми — довше не думаємо вже терпіти твою неутральність, твою миротворну акцію, твоє кокетованє з Чехами і твою рівнодушність супроти нашого лібералізму, що один може спасти не так Австрию, як нас.

Др. Кербер находить ся нині в такій ситуації, в якій находив ся той козак, котрому дівчина веліла добути з-за моря тройзіля. Не добуде др. Кербер сего тройзіля в постаті нової більшої, зложеної з німецької лівіці яко ядра, з Поляків та всяких Ебенгохів і Катраїнів, а схоче він і на дальше конферувати з Кайцями і Страньскими, то лівіця пристуїть мабуть до «обрахунку» з шефом кабінету і скаже голоснійше: dem ausgezeichneten Beamten fehlt es an Thatkraft і випустить єго з своєї ласки.

А чиж так легко зложити нову більшість, що відповідала би інтенціям лівіці? «Gazeta Narodowa» числила оноді ту більшість і дочислила ся ледви 180 мужа, що стояли би на розкази гр. Штірка. А і ті мабуть не коньче певні.

Тилькож і в політиці оправдує ся пословична правда: es wird nicht so heiss gegessen, wie es gekocht wird. Після наших інформацій не привезе др. Кербер з Ішлю ніяких октройовань, а тим меньше сеї більшої, про котру лівіця маячить. Вправді не буде др. Кербер розводити ся

17 **І. ГУЦКОВ.**
УРИЄЛЬ АКОСТА.

трагедия в 5. актах.

Переклав з німецького Лев Лопатинський.

(Далі).

УРИЄЛЬ.

Для себе вистану за свѣт цілий.

СІЛЬВА.

Коли надуєтесь...

УРИЄЛЬ.

Так само свѣт

Також не більший, як велика нуля.

СІЛЬВА.

Чиж ви свободні, або розум ваш?
Хоть дослїдиш природу в сні зимі,
І як відроджуєсь, як завмирає,
Хотай наложиш скла на очі, що
Побачиш на Сатурні червачка, —
Таки почувєш, що ми не свободні,
Що живемо як части цілости,
Вільні лишєнь в найконечнійших річах,
Коби се, Уриєль, поняв твій дух!
Тобі здаєсь, що маєш повне право

Коли провірив розумом своїм
Батьків традицію тисячлітню, суд
Свій видати на неї, сумнів свій
Не закривати, що се може й блуд!
Колиж сей блуд триває тисяч літ,
І тисячі провів кризь жизни страсти,
А міліони через грїб. А правда
Твоя чи дала хоч одному щастє?
На груди руку, Уриєль; тобі
Самому ні!

УРИЄЛЬ.

Се може й правда, Сільва!

Хиба і темний слухно називає
Костур, що вів єго три тисяч літ,
Своїм видючим, ясним, чистим оком?
Сліпець шукає, мацає дручком,
Для него той дручок є мовби оком.
Нараз паде в темряву промінь свѣтла!
Сліпець провидїв, видить власним оком,
З подивом глядить на яєність сонця.
Та сонця луч разить і дивно мріє;
Що з дотику лиш знав сліпець,
Тепер піймає духом. Вид нових
Поая мішає інстинкт. Він
Хватає за шкідливе, спотикаєсь...
Видюче око молоде не має
Ще вправи, як костур від тисяч літ,

Що темний, темно вказував сей свѣт.
Але тому, що правда повне щастє
Не може зараз дати, що прозрілий
Сліпець ще спотикаєсь і паде,
Тому він має називати може
Незвичний вид на свѣже, молоде,
Нове жите — манною, або радієть
Провидженя свого — грїхом зловіщим?
Хотай би й як мене боліли очі
Від совічних лучів, що я побачив —
Ті болі правди... не відкличу, Сільва!

СІЛЬВА.

То йдїть своєю стежкою, проклїн
За вами. А Юдита другий раз
Де Сантосу брехні вже не завдасть,
Вона не схоче погубити батька,
Щоб в вами утічи в ліси. Прощайте!

Спиняє ся.

При сїм порівнаню за слїпоту,
Я пригадав слїпую вашу матір.

Хоче їти — вертаєсь.

Акоста! Зв'язь родинна вкоренилась
Глибоко в наш народ. Давнійше, правда,
Нераз галузка відривала ся
Від пня, як від Давида Абсолюн.
Однак пізнійше, вже на вигнаню,
Коли жидів гонили, рабували,

в Ішлю о погоді, але до рішучої акції в душі лівіці мабуть ще дуже далеко. Др. Кербер не піде по під кавдинське ярмо лівіці, бо він доси ще не уважає себе міністром гр. Штірка, а хоче витривати на становиску міністра австрійського і як-раз «неутрального». Др. Кербер не забув ще на пештеньські інтриги і на фіяско з 8. червня. А хто на горячій попарить ся, той відтак на холодне дує. Наколи би др. Кербер хотів відплатити менерам лівіці інтригою, то потребував би лише віддати керму управи в руки гр. Штірка або Гросса, а мав би відтак повну сатисфакцію. Тількиж др. Кербер — не злобний.

Китайська справа.

З Пекіну нема жадних вістей, бо правдоподібно его зовсім ізольовано від решти китайської держави. Те, що передістане ся до Європи посторонними дорогами, є непевне та запутане. Але з найрізвородніших версій виходить остаточно, що Європейців в Пекіні вибито до ноги. Лише що-до дати страшної різні ріжнять ся вісти межи собою. Отже на разі ситуація не змінила ся: Європейці боронять ся в Тієнтіні, укріплюють Таку та дожидають підмоги, щоби з більшою силою могли рушити на Пекін.

Що стане ся, коли Європейці здобудуть Пекін? На се питанє відповів одному дневникарев и секретар Гольц при китайській амбасаді в Берліні: Передовсім знищать палату цісаря і цісаревой, відтак розвалить мур, який окружає Пекін, а вкінці поставлять в середині міста твердиню, в якій буде містити ся дипломатичне тіло, сильні відділи європейських держав і взагалі цивілізований світ. Розуміє ся, все те перевело би ся на кошт Китайців.

Але до того ще досить далеко. На разі веде ся завзятійша дипломатична борба, ніж оружна. Кн. Туан, китайський узурпатор, що окликав себе цісарем, переслав європейским дворам через своїх послів рід заяв, в якій вияснює причину убійства посла Кетелера і вибух розрухів тим, що європейське військо, спроваджене для оборони посольств до Пекіну, машерувало по улицах міста та відбувало свої вправи на публичних площах і тим дразнило населенє, тим більше, ще вояки знущали ся часто над перехожими Китайцями. Се письмо прийнято на всіх дворах з великим недовірем, як простий викрут, а французський міністер заграничних справ Делькас звернув увагу китайського посла, що китайське правительство поступає собі несправедливо, коли само зносить ся зі своїми послами в Європі, а європейским правительством не дозволяє на жадну комунікацію з їх послами в Пекіні.

Німецький канцлер, гр. Білоф, так само обвиняє пекінське правительство о викликанє заворушень та взагалі о неприязне поведене супротив заграничних держав. В меморіалі, який вислав до правительств німецького Союзу, щоби їм представити конечність воєнної експедиції до Китаю, доказує супроти тверджень кн. Туана, що вже в маю Боксери бурили місці, уби-

вали китайських християн, розвинули шалену агітацію против чужинців, а правительство заховувало ся зовсім апатично. В наслідок сеї непевної ситуації пос. Кетелер зажадав військової асистенції і німецьке правительство признало єму 500 людей, але він ограничив ся лише на 50, думаючи, що се вистарчить для оборони посольства. Що-до битви під Таку то є доказаною річю, що Китайці розпочали перші огонь на кораблі союзних держав в підступний спосіб, серед ночі. Дперва тоді союзні війська приступили до атаки і здобули Таку, а відтак Тієнтіні.

При кінці сего меморіялу гр. Білоф подає зіставленє сил європейських держав на китайським побережю, оцінюючи їх загальну височину на 16.000 людей. «З сего числа Німеччина доставила 1.500 вояків, 46 офіцирів, 4 пушки і 7 гармат Максима, Росія 6.000, Англія 3.000, Японія 4.000, Франція 400, Америка 350, а крім сего поменьші відділи Італія і Австрія. Німецьке правительство вислало вже до Китаю: піхотного війська 69 офіцирів і 2.432 рядових і дивізію фльоти з залогою 91 офіцирів, 2.321 рядових. Небавом відплине ціла дивізія піхоти, зложена з 8 баталіонів, 3 шкадрони їзди, 4 батерий артилерії та відділу піонірів і трену. Німеччина не стремить до поділу Китаю, ані до загоряєня більших просторів. Бажає єдино в згоді з другими державами привернути попередний стан річий, оцілити свою оживлену торговлю з Китаєм і взагалі привернути мир».

Драматичний конкурс.

(Далі).

Нерідко дають ся чути голоси, особливо між львівськими Русинами, що для нас взагалі не потрібний театр, бо се за коштовна, люксова інституція, а єї вистави не можуть стояти на такій артистичній висоті, щоби вдовольнили інтелігентного чоловіка. Се суспільно-економічне твердженє ослабило в досить широким кругах інтерес до театру та витворило обонятність навіть між широкими рускими кругами. А прецінь оно наскрізь фальшиве. Щоби рішати питанє, чи театр нам потрібний, треба передовсім мати яснє повяте, яке значінє має для нас театр, а сего не можуть виробити собі львівські Русини. Они судять про значінє нашого театру після сего, яке оно виходить тут у Львові. «Хочу музики», — каже не один Львовянин — «то найду єї лишню в першій-ліпшій реставрації, або огороді. А слухати сімох музикантів, як они «роблять капелю», се вже за велике патріотичне посвяченє! А хочу пізнати драматичний твір, то волю єго прочитати, або іти до польського театру, ніж дивити ся на таку примітивну сцену і карикатурну гру акторів, як в нашім театрі; там бодай щось зискаю, а тут шкода гроший».

Може оно і правда зі становиска великоміського мешканця, який ще до того має концерти, вечерниці, карнавал, оперу, аматорські вистави, прогульки і оживлене житє клубове, попри другі занятя та розривки. Але наш театр загощує заледви на місяць і то послідними часами що другий рік до Львова, а цілий довгий і великий рік мандрує по провінції. А по провінціональних містах та місточках значінє нашого театру виходить зовсім інакше. Там, де карнавал обходить ся звичайно одним вечерком, де один концерт Шевченка становить цілий музикальний рух в році, де яку небудь капелю можна почути хіба на весілю (звичайно незіграну, жидівську банду), де гарний сольовий спів є нечуваним явищем, а добра деклямація виімковою подією, де товариске житє спить, а книжка лиш рідко забдукає ся — там приїзд нашого театру стає очікуваною, пожаданою, радісною подією. На провінції хвалять згідність, певність і чистість нашої театральної капелі, одушевляють ся акторами, подивляють співаків, любують ся хорами, чудують ся виставі і взагалі виносять як найліпші вражіння з театру. І се цілком зрозуміле при браку иньших, артистичних вражінь, наш театр представляє ся на провінції, навіть образованим і бувалим людям далеко ліпше, як тут у Львові. — Нема вже ще згадувати про вплив, який відтворює театр на молоді уми, на гімназьяльну молодіж по провінції; як розбуджає слабке почутє національне міщанства, несучи між него рідну пісню та рідне слово; як всі рускі серця бодрить та відживляє звуком

нашої музики та олицьотворенєм картин з нашого пильоменного побуту — нема що згадувати про се, бо се надто знані річи. Але на жаль на них забувають деколи львівські Русини, говорячи про театр та тому і відносять ся до него з обонятністю. Навіть на виділі «Бесіди» говорить ся нераз про «замкненє буди» так, немов би се від «Бесіди» зависіло, та немов ся «буда» нікому до нічого не потрібна, а піддержує ся «Бесідою» лише «з милосердя для акторів».

Колиж сей театр сповняє свою ціль, то і нічим він не є для нас за коштовний. Скорше він ще за дешевий для нас: субвенція краю маленька, місця в аудиторії дешевенькі, а цілий оборот касовий театру доходить заледви від 20—24 тисяч річно! За се цілий гурток талановитих людей трудить ся цілий рік над олицьотворенєм драматичних творів в тяжких условиях безнастанної мандрівки по цілій Галичині. Руский театр не в силі відповідно оплатити і тих артистичних сил, які має. А коли наші артисти держать ся театру і працюють щиро, то піддержує їх лише ся горяча симпатія і одушевленє, яке стрічають скрізь по провінції. Се є найкрасша заплата наших артистів і она приковує їх до того театру, заставляє любити єго, забути на долегливості волокитства, непевність будучности, недостаток всякого забезпеченя на старість та на случай болізни і винагороджує їм вповні се маловажанє, з яким відносить ся до них львівська «Бесіда» і взагалі Львовяни.

Два віча.

Супроти важности хвилі, в якій міністри др. Кербер і Гартль удали ся до Ішлю до цісаря, щоби предложити свої проєкти для проясненя ситуації, оба обструкційні сторонництва уважали відповідним заманіфестувати на ново своє становиско. В Берні моравським відбули ся два віча: одно німецько-поступового сторонництва, друге чеського народного сторонництва.

Німецьке віче ухвалило одноголосно резолюцію, заявляючи, що Німці не можуть безусловно прийняти правительственного проєкту язикових законів для Моравії, а то тому, що проєкт не числить ся з потребою удержаня в ненарушенім стані німецького языка як урядового і хоче без жадної фактичної потреби дуже значно розширити територіяльний обсяг чеського языка. Резолюція звиває німецьких послів, щоби старали ся великими средствами перешкодити ухваленю сего проєкта, та щоби уважали можливим лише таке полагожденє язикової квестії, яке признало би німецькому язикови належнє становиско, як язикови держави, армії і адміністрації. Вкінці резолюція висказує німецько-поступовим послам безграничне довіре і подяку та звиває їх, щоби лучили ся з другими німецькими сторонництвами в цілі оборони прав німецького народа на ґрунті закона і конституції.

Збори, скликані клубом чеського, народного сторонництва прийняли одноголосно резолюцію, що події на посліднім засіданю палати послів були природним вислідом нелегального вмшаня ся правительства до розвою австрійських справ, а то знесенєм язикових розпоряджень. Наслідком сего насильного вмшаня ся було покликанє до керми кабінету д-ра Кербера, який до тепер зовсім нічого не вчинив до злагожденя глибокого а оправданого зворушеня чеського народу, а противно з великою точностю піддержував пересадні жаданя Німців. Що так було дійсно, доказують правительственні проєкти закона для Чехії і Моравії, які не оглядаючись на фактичні відносини і конечну потребу цілковитої рівноправности обох краєвих язиків, старали ся передовсім вдовольнити німецьку програму з Зелених свят. Резолюція домагає ся урегулюваня язикової квестії краєвим законом, жадає те саме для Шлеска, заявляє ся рішучо против поділу Чехії на німецькі і чеські округи та жадає признаня Моравії двоязичним краєм. Чехи не можуть ся згодити на правительственный проєкт і з обуренєм відпирають твердженє, що єї закони могли би чим небудь причинити ся до справедливого поладнаня язикового спору. Вкінці резолюція висказує довіре і подяку чеським послам та звиває їх, щоби свою тактику без постраху примінили до правительства і пар-

Було для них потіхою, що діти
їх люблять, батько криє сиза,
Що вірний брат стоїть за братом рідним,
І тим кріпила ся любов та почесть
До рідного огнишка й родини.
Пізнійше і на волі стереглись
Жиди нарушити єї святі звязи,
Не сміли зачіпачь пересудів
Батьків, щоб дати волю забагам
Своїм, і ждали не на повнолітність
Свою — ні, аж до смерти родичів.
Тоді вільні ставали, важились
Піднести стяг своїх хотів і цілий...
Чи се лиш мрії суть для вас, Акоста,
Чи вас не зрушить біль, недоля других?
Манаси смуток, ні любов Юдити?
Ні горе матери, ні жаль братів?
О, розчисліть ся, що побідить в вас:
Чи вірне серце, чи ваш дух свободний?
До дна душі слідить себе уважно,
І те вчинить, що буде благородно.

(Далі буде).

ляментарних сторонництв. Так отже з обох сторін загрожено д-рови Керберови обструкцією. Хороші вигляди!

НОВИНИ.

— **Календар.** В середу: гр.-кат. Афтаназія; рим.-кат. Симеона з Липниці. — В четвер: гр.-кат. Сизона Вел.; рим.-кат. Вінцентого а Павльо.

— **Вп. наших Пань** прошу мене найблизшою поштою повідомити, яких фантів і коли для нашої дяківської лотерії комітет від Вас цілком певно надіяти ся має. Час до тягнення зовсім не довгий, а до вистави навіть дуже короткий. Спільний інтерес народний і спільна честь зв'язані з тими справами, занадто дорого, щобиємо могли їх наразити... *Посол о. Д. Тяпичевич.* Закомаре, п. Ожидів.

— **Де справедливість?** Вчора вночі переїздила через Львів партія емігрантів, зложена з 16 осіб, з Миткова на Буковині до Манітоби в Канаді. Жаль було дивити ся на тих вигнанців з краю, що їх єдиною мрією — Канада. На головнім двірці у Львові задержано їх аж до другого поїзду до Кракова, бо в найблизшій не нашло ся для них місця. І чи можуть сї емігранти чути який жаль за покинутою вітчизною, коли в остатнім дни побуту їх на рідній землі так несправедливо з ними поведуть ся? Чи на се може дивити ся зі спокоєм Дирекція залізниць? Таж сї люди не їхали даром, але кождий з них мав з гори оплачену залізницю, а навіть мусіли ще в вагоні на приказ кондуктора докупити для одної дитини карту їзди. Мимо того для всіх подорожних нашло ся місце, лише для них не було. Чи Дирекція залізниць найде пояснене на таке несправедливе поведене підчинених єї властей?

— **Іспит зрілости** в тернопільській гімназії здали: Бабин Микола, Божемський Гаврило, Брикович Гіларій (з відзн.), Брикович Волод. (sep.), Брикович Волод. (jun.), Добровольський Роман, Фішер Вільг. (екст.), Френкель Яков, Гараніх Павло (з відзн.), Гросман Лев, Гросман Марко (з відзн.), Горак Юліан (з відзн.), Яворський Лев (екст.), Керський Зб., Кілярський Альбін (з відзн.), Комаринський Іван, Коморовський Діоніз, Крушельницький Володислав, Ляхман Ришард, Ляндав Вільг. Лукасевич Прокоп, Мороз Петро, Рапапорт Зендер, Рендельштайн Йосел, Рогозинський Микола, Шор Яков, Зайден Гедалій, Станевич Юрій Оск., Штайн Шулям, Фогел Шабсе (з відзн.), Вебер Ізаак, Відавський Конрад (з відзн.). П'ятьох матуристів одержало поправку, а на один рік репробовано 3.

— **Мальця Фурман,** сумної пам'яті одна з героїнь трагедії львівської каси щадничої, внесла подане до намісництва о зміну назвища на «Фельтинська». Намісництво подання не узяло до уваги, в наслідок чогу Фурманівна вислала рекурс до міні-терства внутрішніх справ. Фурманівна находить ся тепер на проїзді в Італії.

— **Жіночий семінар учительський** в Дрогобичі порішено засновати на онодішній нараді місцевої інтелігенції. Семінар буде приватний та має бути отворений вже з початком сего шкільного року.

— **Іспит зрілости** в станіславській школі реальній здали: Бітнер Макс, Хашевський Йосиф, Райх Ізраель (з відзн.), Грицько Олекса, Потворовський Тадей, Гальперн Адольф, Гальперн Анзельм (з відзн.), Ганнер Макс, Германн Лазер, Грняк Юліан (з відзн.), Йонас Авраам, Левенкрон Яків (з відзн.), Радзішевський Вячеслав, Соколовський Тадей, Шгенцель Станіслав, Терліковський Маріян, Тишевський Софрон (з відзн.), Заяць Жигмонт, Цесельський Володислав (екст.) і Беер Альфред (екстер).

— **Залізничний рух,** задержаний в наслідок повенний, привернено на шляху Неполоківці-Вижниця, Ходорів-Буриштин і Коломия-Стефанівка, а на шляху Станіславів-Галич-Підвисока привернено також рух товарний. На залізницї Стрий-Станіславів мусять подорожні пересідати коло Тягарова.

— **Жертвою містифікації** став ся п. Гілевич, податковий урядник в Луці, самбірського повіта. Якесь несовісна людина донесла до часописий, що п. Гілевич застрів ся, коли тимчасом він жив і — як запевнює — ніколи не думав відобрати собі житє.

— **Холера у Відні.** Вчорашній Wiener Tagblatt доносить, що в XVII. дільниці Відня помер по недовгій недужї фінансовий комісар Карло Редель, в віці 38 літ. Після ореченя лікарів погіб Редель на холеру, длятого зложено моцї до металевої домовини, залютовано єї щільно, і перенесено їх до головного шпитала до обдукції. Сю вість, немовби Редель помер на холеру, заперечує «Wiener Abendpost» пишучи: «На біржі розійшла ся нині поголоска про мнимий случай холери. Ся поголоска не має найменшої підстави, а викликала єї мабуть донесеня деяких вечірних часописий. Як дізнаємо ся з вірних достовірних жерел, то розходить ся тут о смерть

замешкалого в 17. дільниці скарбового урядника Карла Ратнея, котрий дня 1. с. м. заведужав на бігунку і помер вчора рано. При санітарно-поліційній обдукції моцїй подано як причину смерти ослаблене серця в наслідок затовщення. Дальше стверджено, що покійний заведужав на катар кишок, котрий не є заразливий. В виду того всяке підозрінє що-до появи холери є виключене.

— **Кошти обструкції.** Пос. др. Пацак, голова молодеческого клубу, одержав в канцелярії палати панів рахунок за uszkodжене предметів підчас звісної обструкційної ночі. Шкода виносить 567 корон, а іменно: за столярські роботи 555 кор., за бляхарські роботи 4 кор., за тарілку 2 кор. і за поломані рамки до часописий 6 корон.

— Поетові:

Як таланом палає, друже,
Святим твоє юначє крив,
То не дивись на млу байдуже,
Що менших жре твоїх братів.
Іди у натовп їхніх сьміло,
Талан з любовю їм неси:
Сьвіти у млі блискучим ділом,
Від жаху діла не гаси!

Як таланом гориш, юначе,
Але не сьвітиш їм у млі,
То не працюєш — спиш ледаче:
Талан ховаєш у землі...

І хоч би як гурчав твій дуже,
Про ночі, зорі, сьвіт — талант,
А про бід у сльозах байдуже, —
То він пустий є барабан!..

IV. 20. 1900.

В. Залізник.

— **Залізнична катастрофа** приключила ся онодї коло Варшави. Причиною катастрофи було лихе уставлене зворотницї. Зі стації випущено особовий поїзд на шлях, котрим саме гнав цілою силою пари другий особовий поїзд на стацію. Лocomотива, почтовий вагон і два вагони П. класу сего поїзду успішнї уникнути нещастя. Оно стрітило доперва віз Ш. класу. Лocomотива першого поїзду вдарила собою сей віз, поторощила єго на кусні та розбила ще кілька дальших возів. При першій поїзді поторощило ся рівнож кілька вагонів. З людей пожила смерти одна особа, а 34 є тяжше а легше ранені.

— **Дефравдація у войску.** Незвичайну сензацію в Пешті викликала вість про увязнене полковника, ад'юганта 4. корпусу артилерії, Гольмлера, котрий спроневерив величезну квоту грошей на школу військової каси. Дефравдацію, якої допускав ся полковник вже від двох літ, викрито в такий спосіб: Газове товариство предложило майорови полку рахунок за газ за три літа. Коли майор звернув ся з сим до полковника, то сей заявив, що в газівні мусіли ошибнути ся, та що рахунок з певністю призначений для для кого иншого. Коли такий самий рахунок прислано знова, показало ся, що Гольмлер спроневерив гроші. Кілько? — доси ще незвісно.

— **Китайські вивіски** становлять оригінальну мішанину реклами з поезією. Так пр. в Пекіні можна вчитати на вивісках: «Склад чаю о небесних первістках», «Чесний склад пер Лі», «Сталеві вироби під висповатою цюкою» і т. п. Торговля вин і олію називає ся: «Сусїдство випробованої краси». Лкомаль до палєня опіюм називає ся: «Під тричі чесним», на одній реставрації видїне напись: «Баранина ранної зорі», на иншій: «Дорога до небесного раю» і пр.

— **Дневник на 320 сторін.** Дня 30. м. м. по явив ся в Парижі «Journal Officiel» в незвичайнім обемі, бо аж на 320 сторін. В сїм числі містять ся сїє нещадні вкладки у всіх французских касах щадничих від р. 1870. Спис обіймає 264 сторін і кінчить ся заміткою, що всі вкладки нещадні за сей піврік будуть уморені з днем 1. січня 1900 р. Взагалі є тих вкладок 22,639, они вплинули до 322 кас і виносять всі разом 966,723 Франків.

— **Против «дамских хвостів»** виступила рада віденської дільниці Найбау. В дискусії жаловано ся на се, що панї в публичних городах дільниці волочать за собою модні тепер, довгі сукні і своїми «хвостами» збивають за собою тумани куряви. Города є для віддиху публіки, яка не є в можности позволити собі на виїзд до купіль чи на село, а в горячих днях літа хоче бо-дай сими кількадесятьма деревами та кущами винагородити собі недостаток оживляючої матери-природи. На внесене одного з бесідників ухвалено одностайно, щоби у всіх отгородах дільниці прибито таблиці з розпорядженем начальника дільниці, після якого панї обов'язані при проходах в парку держати свої хвости в руці.

— **Дрібні вїсти.** В Краснім дня 10. с. м. згоріло 5 селянських загород. Причина пожежи невісна. — Бурмістер міста Дрогобича вїє рекурс проти розвизаня ради громадської і уставленя правительственного комісаря.

Телеграми.

Відень, 17. липня. Нині повертає з Ішлю президент міністрів др. Кербер. Угорський президент міністрів Сель прибуде там нині вечером.

Відень, 17. липня. За наміреним правительством утворенем австрійської, торговельної агенції в Гамбурзі заявив ся збір делегатів всіх австрійських палат торговельних з тим, що часть коштів приймуть на себе палати, а більшу часть понесе держава.

Прага, 17. липня. «Narodni Listy» заперечують донесеню «Linzer Volksblatt-u, немов Чехи запитували парламентарну комісію давньої правди, на яких основах можливе відроджене давньої більшости.

Відень, 17. липня. «N. fr. Presse» доносить, що для оборони австрійських підданих в Китаю відходять ще два кораблі до Китаю, іменно скороход «Кароль VI.» і торпедовець «Асперн».

Петербург, 17. липня. Іменований шефом східно-сибірської бригади стрільців генерал-майор Церпицький відїхав до Китаю.

Лондон, 17. липня. Генерал Дорвард телеграфує з Тіентсїну дня 10. с. м.: Вчора 1000 Японців, 550 англійських піхотинців, 400 англійських моряків, 100 Американців і 400 Росиян заатакувало під моїм проводом позиції неприятеля на полудневім сході і заняли їх; неприятель мав 350 убитих і стратив 4 пушки. Відтак союзні війська здобули штурмом західний арсенал. Відзначили ся при тім Японці і Американці і їм належить ся по честь дня.

Лондон, 17. липня. «Daily Expr.» доносить з Шангаю під вчорашною датою: Чужинці, які утїкли з провінції Текіянґ та прибули сюди, розказують, що в послїдних днях замучено та убито 20,000 китайських християн з провінції Гуей і Гонав. Богато тисячів Боксерів потягло в напрямі до Вай-гай-вай; рух боксерський ширить ся нечувано скоро.

Берлін, 17. липня. Бюро Вольфа доносить: Депеші німецького консуля в Тіентсїні з днів 9. 11. і 12. звїщають, що Китайці стрїляли через той час безнастанно на колонію чужинців. Японці та Росияни здобули 6 пушок і забили 550 Китайців. Англичани, Французи і Японці відперли, з великими стратами, атак Китайців на залізничий дворець. Дня 12. Китайці залишили борбу.

Вешингтон, 17. липня. Ремей доносить з Чіфу 16. с. м.: Союзні війська заатакували дня 13. с. м. рано китайську дільницю Тіентсїну. На правім крилі бороли ся Росияни і Американці, на лівім моряки. Страти були знатні. Росияни втратили 100 людей, між ними одного полковника, Англичани 40, Японці 58 людей і одного полковника, Французи 25. Вечером Китайці відперли атак Европійців.

ВІСТИ ЕКОНОМІЧНІ І СТАТИСТИЧНІ.

В Товаристві взаїмних обезпечень «Дністер» прибуло в місяці червни с. р. 7601 важних поліє на суму 7,484,091 кор. обезпеченої вартости з премією 69,921 кор. 59 сот. Разом в 1. січня до кінця червня с. р. видано 35,063 важних поліє на суму 38,832,652 кор. з премією 333,967 кор. 01 сот.; попереднього року за той сам. час було 29,157 важних поліє на суму 33,549,444 кор. з премією 279,462 кор. 08 сот., т. є. сего року о 54,504 кор. 93 сот. премії більше.

Шкід в чевни с. р. було 127 случай; разом всіх від початку року до кінця червня було 395 шкід, з котрих 372 вже виплачено, 10 шкід находить ся в ліквідації, а виплату 13 відшкодовань (в сумі 8,820 кор. 50 сот.) на разі з причин правних здержано.

Сума всіх тих шкід разом з коштами ліквідації виносить brutto 213,847 кор. 84 сот., а по потрученю части реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 113,143 кор. 09 сот.

Фонд резервовий з кінцем червня виносить 277,595 кор. 89 сот.

Помимо що вовна і розгар подорожжі о 30% — продає, поки старчить, ковдри і матраци по давних низьких цінах лише спеціальва робітня і ма-газин постели
30—30 **ЙОСИФ ШУСТЕР**
Львів, Коперника ч. 5. Цінники даром.

